HILARIUS PICTAVIENSIS
12. Jh.
Seite 3v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

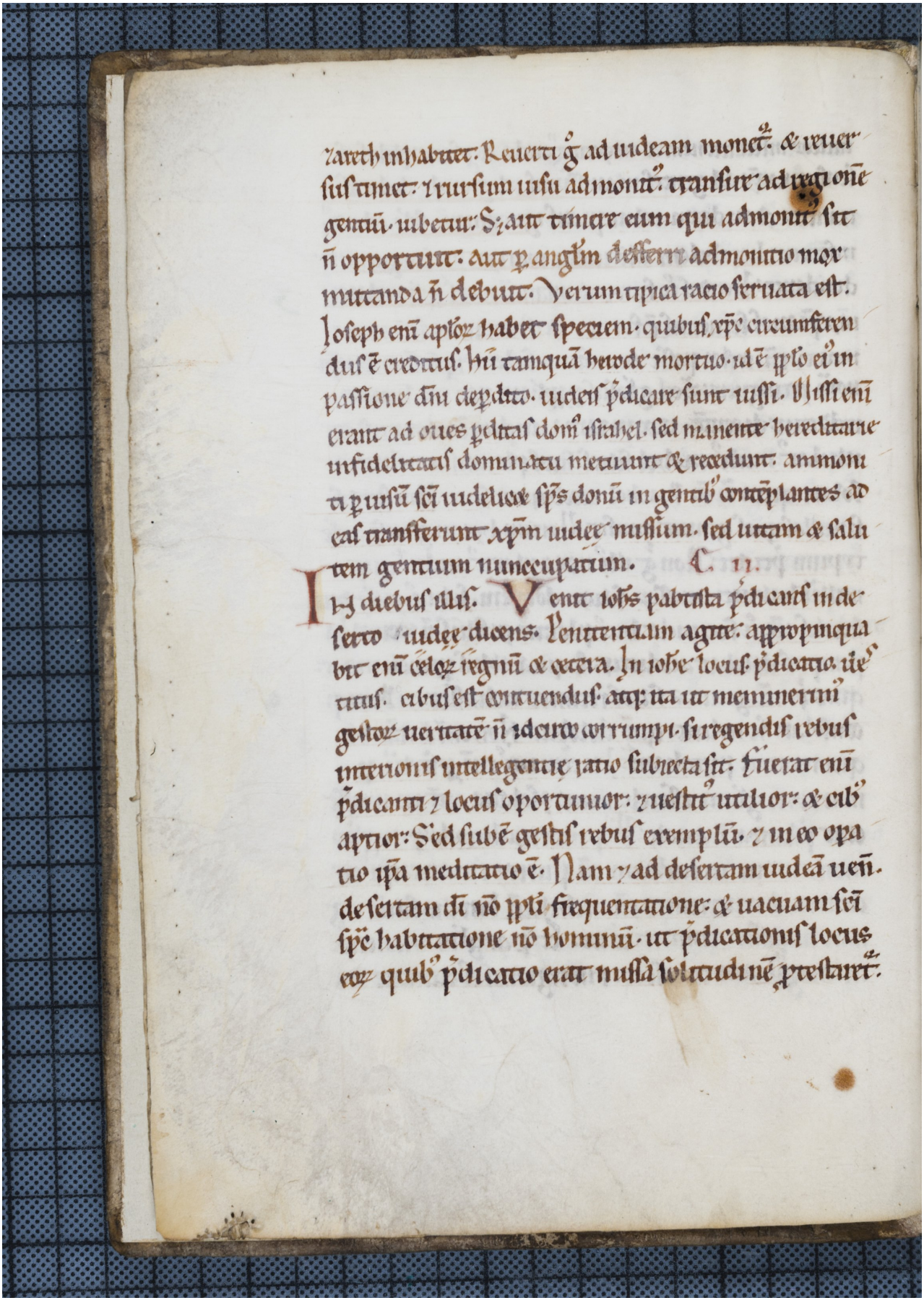

ꝛ areth inhabitet. Reuerti ꝯ ad iudeam monet. & reuer
sus timet. ꝛ rursum uisu admonit. transire ad regionē
gentiū. iubetur. Sed aut timere eum qui admonit sit
n̄ opportuit. aut ꝑ anglm̄ deferri admonitio mox
mittanda n̄ debuit. Verum tipica ratio seruata est.
Joseph enī aplor̄ habet speciem. quibus xp̄c circumferen
dus ē creditus. hū tamquā herode mortuo. id ē ꝓplo eius in
passione dn̄i deꝑdito. iudeis p̄dicare sunt iussi. Missi enī
erant ad oues ꝑditas dom̄ israhel. sed manente hereditarie
infidelitatis dominatu metuunt & recedunt. ammoni
ti ꝑ uisū sc̄i iudelicæ sp̄s donū in gentib̄ contēplantes ad
eas transferunt xp̄m iudeę missum. sed uitam & salu
tem gentium nunc cupatum. C. ii.

In diebus illis. Venit iohs pabtista p̄dicans in de
serto iudeę dicens. Penitentiam agite. appropinqua
bit enī celor̄ regnū & cetera. In iohe locus p̄dicatio. uē
titus. cibus est contuendus. atq; ita ut meminerim̄
gestor̄ ueritatē n̄ idcirco corrumpi. si regendis rebus
interioris intellegentię ratio subiecta sit. Fuerat enī
p̄dicanti ꝛ locus oportunior. ꝛ uestit̄ utilior. & cib̄
aptior. Sed sub ē gestis rebus exemplū. ꝛ in eo opa
tio ipa meditatio ē. Nam ꝛ ad desertam iudeā uen̄.
desertam dī n̄o ꝓpli frequentatione. & uacuam sc̄i
sp̄c habitatione n̄o hominū. ut p̄dicationis locus
eor̄ quib̄ p̄dicatio erat missa solitudinē ꝓtestaret.